

Nykyisen Tarvasjoen Seppälän kylässä sijaitseva Pullerin talo on toiminut jo vuosia paikallisen Suurilan kylätoimikunnan kohtaamispaikkana. Pulleri mainitaan rippikirjoissa myös toisintonimillä Buller ja Bullar. Alun perin Seppälässä oli Kokkapää -niminen talo, joka 1730-luvulla jakautui Klemeläksi ja Pulleriksi. Tilat sijaitsivat kahden puolen Kyröntietä. Nimi Kokkapää säilyi tilasta lohkotulla torpalla.

Pullerin isännäksi tuli viimeistään vuonna 1734 rakuuna Risto Simonpoika Suutarlasta. Luultavasti isännöys alkoi em. Kokkapään jaon myötä. Riston puoliso Anna Juhontytär oli kotoisin Närpin talosta. Pariskunta vihittiin joulukuun lopulla 1721.

Mikä sitten oli rakuuna, joista usein puhutaan. Hän oli yksinkertaisesti sotilas, joka liikkui ratsain, mutta taisteli jalan. Rakuunat oli yleensä organisoitu jalkaväkimallin mukaisesti ja rakuunaupseerien arvot noudattivat jalkaväen sotilasarvoja, poikkeuksena Suomen ratsuväessä kapteenin arvoa vastasi ratsumestari ja vänrikin arvoa kornetti. Rakuunoiden aseistuksena oli tyypillisesti lyhyet musketetit tai karbiinit. Rakuunoiden koulutus oli helpompaa ja nopeampaa, koska hevosia ei käytetty taistelussa ja joukkojen perustaminen ja huolto oli halvempaa, koska hevosten ei tarvinnut olla varsinaisesti sotahevosia, vaan huonommatkin, tavalliset hevoset kelpasivat.

Mitä muuta Ristosta selviää rippikirjoista? Kirkko piti hyvää huolta siveellisestä kasvatuksesta ja vuosittain tehtiin kinkereillä merkintöjä seurakuntalaisten taidoista. Jokainen joutui vuorollaan kirkkoherran tai muun pappismiehen kynsiin saaden taitojensa mukaan merkinnän rippikirjan sarakkeisiin. Riston kohdalla asiat olivat hyvin; hän osasi kymmenen käskyä, uskontunnustuksen, herran rukouksen, synnintunnustuksen jne jne. Esimerkiksi uskontunnustuksia oli kolme erilaista; Vähän katekismuksen teksti, Lutherin selitys ja Athanaisuksen uskontunnustus.

Heillä syntyi vuosien 1721 - 1734 välisenä aikana viisi lasta; Valpuri, Juho, Maria, Liisa ja Risto. Esikoistytär Valpurin vaiheista ei ole selvyttä, mutta pikkusisko Marian vei vihille Tuorilan Jaakko Antinpoika lokakuussa 1748. Nuorimman siskon, Liisan, nai Suitsulan kylän Mikko Heikinpoika.

Kun isä Risto Simonpoika kuoli kesällä 1752, otti pojista Juho ohjat käsiinsä. Hän kävi saman vuoden syksyllä kosiomatkalla Karinaisten Mannin talossa ja tasan 31 vuotta omien vanhempiansa hääpäivää myöhemmin Juho vihittiin Maria Tuomaantytären kanssa. Vanha emäntä Anna Juhontytär jäi luonnollisesti asumaan taloon kuolleen rintatautiin helmikuussa 1769 kunnioitettavan korkeassa 78 vuoden iässä.

Juholla ja Marialla oli peräti yhdeksän lasta, joista tosin osa kuoli ajalle tyypillisesti jo hyvin pienenä. Tyttäristä Maria meni naimisiin Paimion Pakulan rusthollari Juho Erkinpojan kanssa lokakuussa 1789. Perheen toiseksi nuorimpana syntynyt Valpuri taasen sai miehekseen läheisen Kallelan kylän Kuukkalan talon vanhan isännän ja leskimiehen, Heikki Sipinpojan. Tämä tapahtui kevättalvella 1803 ja jo neljä vuotta myöhemmin kuoli Heikki. Leski Valpurin myöhemmät vaiheet jäivät avoimeksi.

Juhon ja Marian vanhimmasta pojasta tuli isänsä etunimikaima. Hän ei lähtenyt kovin kauas morsianta hakemaan. Vaimoksi tuli nimittäin tien toisella puolella asunut Klemelän talon tytär Anna Juhontytär maaliskuussa 1792. Isä Juho Ristonpoika oli kuollut pari vuotta aiemmin kuumetautiin ja niinpä nuorempi Juho oli nyt Pullerin isäntänä. Samanlainen tauti oli vienyt myös emäntä Maria Tuomaantytären.

Juho ja Anna saivat kuusi lasta, joille annettiin nimet Anna Maria, Juho, Liisa, Risto, Valpuri ja Antti. Tosin yleisen käytännön mukaisesti kastettujen luettelossa nimet on osa nimistä ruotsalaisittain kirjoitettuna Johannes, Elisabeth, Christian, Walborg ja Anders. Pullerin perhe oli kuitenkin suomalainen, kuten koko ympäröivä maaseutu. Marttilan laajassa pitäjässä lähinnä pieni joukko säätyläis- ja pappisperheitä oli ruotsinkielisiä. Lisäksi virkataloihinsa määrättyt upseerit olivat monesti äidinkieleltään ruotsalaisia.

Perheen lapsista tytär Liisa lähti Pöytyän Viilalaan, missä hänestä tuli Holpin talon leski-isännän, Matti Matinpojan uusi vaimo talvella 1829. Pikkusisko Valpuri oli kuollut jo vuoden vanhana vuosisadan alussa. Samoin jo ennen Juhon ja Annan avioitumista syntynyt Anna Maria katoaa näköpiiristä parikymmppisenä 1810-luvulla.

Pojista Risto saa Pullerin itselleen ja hakee vaimokseen Liisa Heikintyttären Suurilan kylän Mattilasta, vain reilun kilometrin päästä. Heidän lapsikatraansa ei ole vähäinen, sillä vuosien 1822 - 1845 välillä Liisa synnyttää 14 lasta. Tämä taitaa olla Seppälän kylän ennätys ja koko Tarvasjoen pitäjää ajatellen melko ainutlaatuinen saavutus. Apuna perheessä on Riston veli Antti, joka on jäänyt kotitaloonsa rengiksi. Antilla ja hänen vaimollaan Liisa Matintyttärellä oli viisi lasta, joten Pullerin tuvassa ja pihamaalla on varmasti koettu monia vauhdikkaita hetkiä.

Vanha isäntä Juho Juhonpoika kuoli Pullerilla tammikuussa 1837. Emäntä Anna Juhontytär oli kuollut "pistoksiin" jo kesällä 1823. Risto Juhonpojan vei keuhkotauti alkuvuodesta 1846. Emäntä Liisa jatkoi talonpitoa lastensa kanssa, kunnes seuraava sukupolvi oli kyllin vanha ottamaan vastuun. Riston ja Liisan jälkeläiset asuttivat Pulleria vielä ainakin 1960-luvulla, kunnes se lopulta joutui viereisen Seppälän Tiilitehtaan haltuun. Tuossa vaiheessa tilan kokonaisala oli noin 50 hehtaaria, joista noin puolet oli peltoa ja puolet metsää.

Suuri maatilakirja, Osa I kertoi Pullerista seuraavaa;

Omistaja Frans Lehtonen 1896, Selma o.s. Nieminen 1893 Lisätietoja
PULLERI om. vsta 1927 Frans Lehtonen s. 19. 7. -96 ja Selma o.s. Nieminen s. 6. 12. -93.
Tämä sukutila, joka on ollut suvulla vsta 1733, sijaitsee Seppälän kylässä kylätien varrella 5,5 km kirkolta. Kokonaispinta-ala 50 ha, josta metsää 23 ha, peltoa 22 ha ja puutarhaa 0,88 ha.

Nimi Pulleri muuntui täysin virallisesti sukunimeksi viimeistään maaliskuussa 1904. Tuolloin Antti Herman Joosepinpoika muutti nimensä Antti Herman Pulleriksi. Tästä hän julkaisi tiedotuksen Suomalainen Wirallinen Lehti -julkaisun numerossa 58 kyseisenä vuonna. Seuraavana vuonna oli oikea buumi nimien vaihdossa, sillä esimerkiksi 12. päivä toukokuuta 1905 sukunimensä suomensi kymmeniä tuhansia suomalaisia. Kyseisenä päivänä oli kulunut 100 vuotta J.V. Snellmanin syntymästä, joten ajankohta oli valittu tätä silmällä pitäen.

Seppälän kylää ei vanhoissa sanomalehdissä yleensä mainita muutoin kuin talokauppojen yhteydessä. Muutamia poikkeuksia tästä kuitenkin löytyy. Marraskuussa 1906 Anttilan

torpparin 11-vuotias tytär sytytti naapurissa asuneen leski Eevastinan talon tuleen. Onneksi palo huomattiin nopeasti ja mitään suurempia vahinkoja ei päässyt syntymään. Nuoren tytön tiedettiin harrastaneen ennenkin vastaavia kolttosia.

Kolme vuotta myöhemmin myöhäissyksystä tapahtui Seppälässä hieman tragikoomisempi episodi. Eräs kyläläinen oli kätkenyt rahakukkaronsa sänkynsä olkiin kertomatta tästä vaimolleen mitään. Tarvitessaan sitten kerran rahaa, hän ei löytänytään lompakkoaan kätköpaikastaan. Mies tietysti kysyi vaimoltaan, olisiko tämä löytänyt piilon ja pistänyt kukkaron jonnekin toisaalle.

Vaimo ei tiennyt tästä mitään, mutta kertoi kyllä vaihtaneensa sänkyjen pehmusteet ja kantaneensa vanhat oljet sikolättiin. Niinpä hän miehen kertoessa tarkemmin arveli kukkaronkin joutuneen sikojen alle.

Näin ollen pariskunta joutui tekemään kotitarkastuksen sikaläävään. Lopputuloksena oli puhdas nolla; rahat olivat kadonneet. Ainoa johtopäätös oli, että perheen possu oli pistellyt rahat suihinsa. Isäntä haki tässä vaiheessa teurastusvälineet ja onneton sika pistettiin samoin tein hengiltä. Sisuskalut pengottiin huolellisesti läpi ja muutamia kolikoita löytyikin. Sen sijaan - kuten lehdessä asia ilmaistiin - suuremman osan rahoista oli sikamainen kassanhoitaja hävittänyt.

Alussa mainittu Klemelä on hävinnyt kokonaan. Tämä tapahtui lopullisesti syksyllä 1903. Tuolloin 1/8 manttaalien arvoinen Klemelä pistettiin myyntiin neljänä erillisenä palstana vapaaehtoisella huutokaupalla maanantaina, lokakuun 26. päivä kello 12 aikaan. Huutokauppailmoituksen mukaan 1/5 hinnasta oli maksettava kuukauden sisällä ja loppuosasta saattoi sopia nykyisen omistajan kanssa. Erikseen tulivat myyntiin Klemelän asuinhuoneet ja kauppaehdot olivat ”yleisesti huokeat”.